

KONCEPT

_Tema ove prostorne instalacije proističe iz ličnog promišljanja neizvesnosti kao stalno prisutnog stanja koje prati životni tok. Kao prostor rada biram reku Tisu, čija površina postaje mesto susreta prirodnih sila, vremena i unutrašnjih stanja čoveka.

Instalaciju čine tri aluminijske kutije različitih dimenzija, postavljene na vodi i međusobno povezane. Aluminijski baram kao materijal koji za mene nosi ličnu vrednost i asocijaciju na kutije koje posedujem i koje predstavljaju prostor čuvanja, skrivanja i iščekivanja. Na taj način materijal postaje polazna tačka lične priče iz koje se razvija celokupan koncept rada.

Kutije plutaju na površini reke i povezane su karabinerima sa konstrukcijom za vezivanje brodova. Njihovo prisustvo na vodi simbolizuje neprekidno kretanje kroz nepoznato. Svaka kutija predstavlja jednu etapu neizvesnosti _tok, _nestabilnost i _iščekivanje. Voda u ovom radu predstavlja životni tok. Njena stalna promena, nestabilnost i nemoćnost potpunog predviđanja postaju metafora ljudskog iskustva. One plutaju tim tokom bez mogućnosti da unapred odrede svoje kretanje, baš kao što ni čovek ne može u potpunosti da predvidi sopstveni put.

Na površinama kutija nalaze se prorezi i otvori kroz koje prolazi svetlost. Tokom dana i večeri svetlosni odsjaji reflektuju se na površini reke, stvarajući tragove koji sugerišu prisustvo nečega što ne možemo u potpunosti da vidimo ili definišemo. Svetlost ovde funkcioniše kao znak mogućnosti, nade i slutnje da se iza neizvesnosti ipak nalazi nešto prisutno.

Međusobno su povezane kanapom obloženim zaštitnim materijalom. Taj element predstavlja potrebu za sigurnošću i brigom. Iako strah od nepoznatog postoji, veza između objekata ukazuje na pokušaj da se očuva stabilnost i osećaj povezanosti. Kanap postaje simbol podrške koju tražimo dok prolazimo kroz neizvesne periode života.

NEIZVESNOST

Vođe faze Događaj: dr i dr um. Tatjana Daić Dinulović, redovni profesor; Vladimir Ilić, vanredni profesor;
Vežbe faza Događaj: Marija Varga, laborant (rukovodilac vežbanja); Katarina Keti Zaharijev, asistent; Nina Bogdanović, saradnik u nastavi; Darko Sekulić, asistent.

Svilka

_lična karta

... Svilka

'95

Živi na Novom Beogradu u stanu sa velikom terasom, poseduje baštu i redovno je održava_voli cveće

//Niska dama sa puno detalja //

Završila je arhitekturu, trenutno se ne pronalazi, traži se i voli ples

Stalno priča o materijalima

Porodica joj živi u drugom gradu i nedostaje joj, kao i njen pas

... Često je muči neizvesnost

Subota jutro, blokovi. Širi se miris dobro zakuvane turske kafe. Severna strana se kupa na suncu. Papučice se otvaraju sa blokovskih terasa, a pravi ranoranioci već su udelili kompliment svojim ljubimicama iz žardinjera. I eto je tu, Svilka, sa svojim svilenim vijugama. Sitna dama, ugladjenog stasa, u najlepšim 30im, razdragano hita u susret novom danu. U kosi je nosila mirise Italije, njenim bi pokretom oživljavala vatre Španije. Svi su je znali kao posebnu. Imala je dar da i u najmanjem detalju nadje živosti, sve je za nju deo veće slagalice. Ovo je njen dan, dovoljno da se ne radi ništa, a da se postigne sve. Subota. Tkanine je zovu. Šta li je ove nedelje spremila teta Suzi, koje li su je dogodovštine zatekle u Turskoj? Otud je dobavljala materijale. Fini pamuk iz Denizlija, meki modal i viskozu iz Istanbula, lagani lan za letnje kolekcije, kao i svilu i šifon za ekskluzivne marame. Vreme je za ciklame, idealna sa narandzom i rasprsnutim limunom, poziva je ideja za izradu još jedne marame koja Svilku čini svojom onda kada se najmanje tako oseća. Subota je jedino dan kada ona ne zna za juče, kada nema neotvorenih planova tada je ona sveprisutna u sadašnjosti, oslobođen celjusti neizvesnosti. Čekao ju je, verno kao i svake subote, to je bio dan njihovog sastajanja. Otvorila bi pivce o klupu, sto je bilo zanimljivo videti, i plele bi se priče bez kraja. Boje, dizajn, tkanine... Bila bi sve što ona jeste, što je mogla biti u svoje slobodno vreme. A on je to razumeo jer bez obzira na vreme, stajao je bitan i ponosan, svestan sebe; bio je to njen Geneks_

_svilka

Neizvesnost

Neizvesnost_ Pojam koji u sebi samom sadrži svoju definiciju. Mnogim očima nedostupan_onima željnim tačnih reči, tačnih ishoda. A ništa je drugo do iščekivanja, čežnje za spoznajom nepoznatog pre nego se obelodani. Čovekov nesklad sa vremenom, koje umesto da radi za njega, ono ga odvraća kroz neizvesnost od uživanja u iščekivanju krajnjeg ishoda.

Neizvesnost_ otvoriti oči kada je potrebno zažmuriti, zamisliti želju, otpustiti je i naposljetku je dočekati u njeno vreme, u svom miru.

reka života_ Stajala sam i čekala. Neznajući šta očekujem. Misli su se rojile, jeza je strujala niz kičmu. Stajala sam i čekala. Mislila sam da kroyim, nisam znala šta. Je li kraj? Je li početak?
I kada bi se misli razletele kao u danima jakih košava, stajala sam u praznini. U toj svojoj samini nije više bilo ni magle, nije bilo ni reči, tek koja kapljica onog hladnog znoja. Čekala sam, bila sam nestrpljiva u čeličnom strpljenju. Jesam li mu se radovala kao dete slobodno na vetru ili sam kao ptica uplašena svoje slobode? Kavez mi je otvoren, krila su raširena, ali sam stajala i čekala... Čekala da čujem svoj unutrašnji glas, onaj povik duše. Čekala sam u sreći, u strahu, u hrabrosti, u slabosti. Jesam li ja taj, svoj spasitelj? Jesam li ja taj, svoj dželat? Samo stojim dok kroz mene teče sve što je bilo, što je moglo da bude, a što bi tek moglo biti. **_Svuda sam, samo nisam sada._**

_kutije_proces istraživanja

aluminijum kutije kao moj večni sigurni prenosivi prostor, deo mene

kutije su mi postale kao kofer, pun uspomena

_prostorno istraživanje

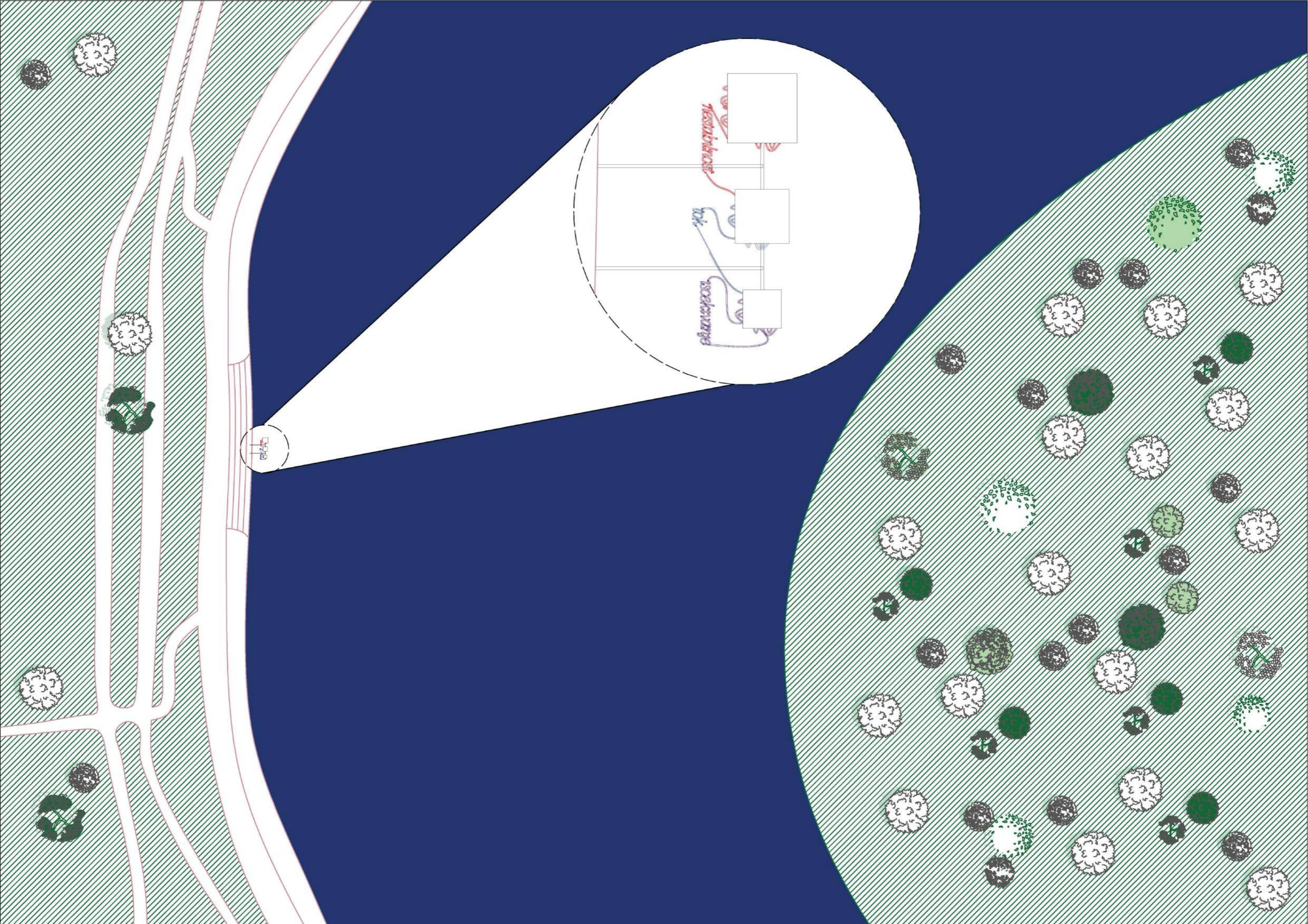
Izbor rečnog prostora u Bečeju za postavljanje ove instalacije nije slučajan_on je duboko utemeljen u arhitektonskom shvatanju prostora i fenomenu duha mesta. U teorijskom smislu, površina vode je negacija fiksne arhitekture. Tlo na kome gradimo je stabilno, dok je površina reke nestabilna, horizontalna ravan u konstantnom pokretu. Postavljanjem instalacije direktno na vodu, svesno se napušta "siguran" arhitektonski teren obale i ulazi u prostor fluidnosti, gde rečni tok funkcioniše kao prirodni manifest same neizvesnosti.

Direktna inspiracija za bavljenje limom i istraživanje njegovih prostornih kapaciteta proističe iz arhitektonskog jezika Frenka Gerija, konkretno njegovog remek-dela_ [Muzeja Gughenhajm u Bilbao](#). Geri je prepoznao moć metalnih obloga (titanijumskih panela) postavljenih uz samu reku, gde arhitektura prestaje da bude statična struktura i postaje vizuelni produžetak vode. Poput Gerijevog titanijuma koji reaguje na svetlost, atmosferske prilike i rečne refleksije, menjajući svoj vizuelni identitet iz minuta u minut, tako i aluminijumske kutije u Bečeju apsorbuju i reflektuju svoju okolinu.

Aluminijum ovde preuzima ulogu: on spaja industrijsku rigidnost sa organskom promenljivošću. Izbor ovog materijala, koji je lažan, mobilan i refleksivan, omogućava formi da komunicira sa okruženjem. Kutije, iako napravljene od čvrstog lima koji asocira na red, sakupljanje i čuvanje, na površini vode gube svoju težinu. One postaju efemerni, plutajući objekti čija se površina stalno transformiše pod uticajem rečnog ogledala, otelotvorujući pojam neizvesnosti kroz stalnu vizuelnu menu.

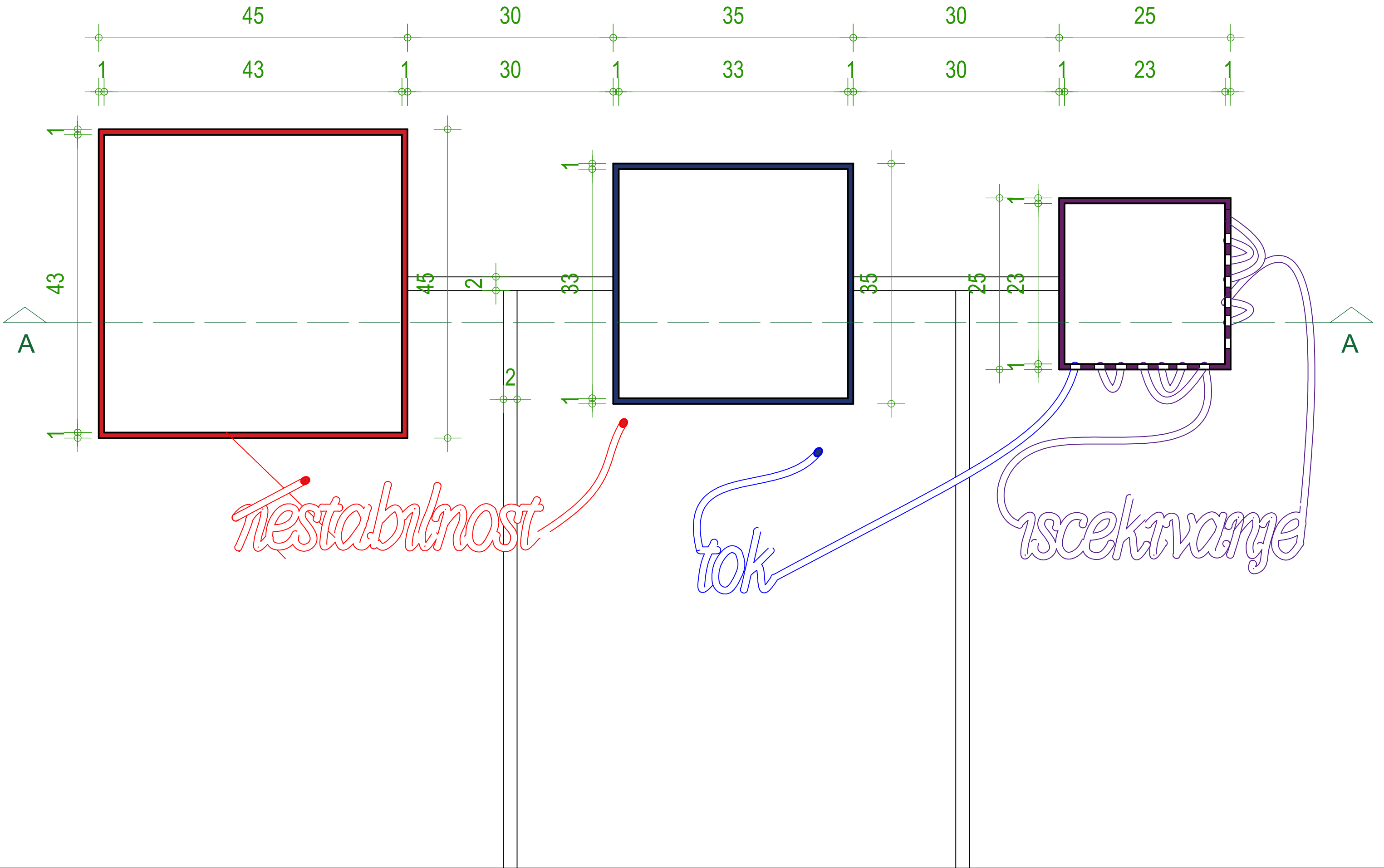
Ambijentalni aspekti instalacije – zvuk, svetlost i vazduh – direktno su integrisani kroz destrukciju monolitnosti kutije. Perforacije (rupe) na aluminijumu omogućavaju vodi i vetru da prolaze kroz njih, stvarajući specifičan, metalni, akustični eho. Zvuk ovde nije kontrolisan_on zavisi od snage prirode, što posmatrača stavlja u poziciju iščekivanja. Kroz iste te

otvore svetlost prodire i izlazi, transformišući kutije u svetlosne svetionike noću, signalizirajući prisustvo u mraku neizvesnosti.

OSNOVA

R=1:5

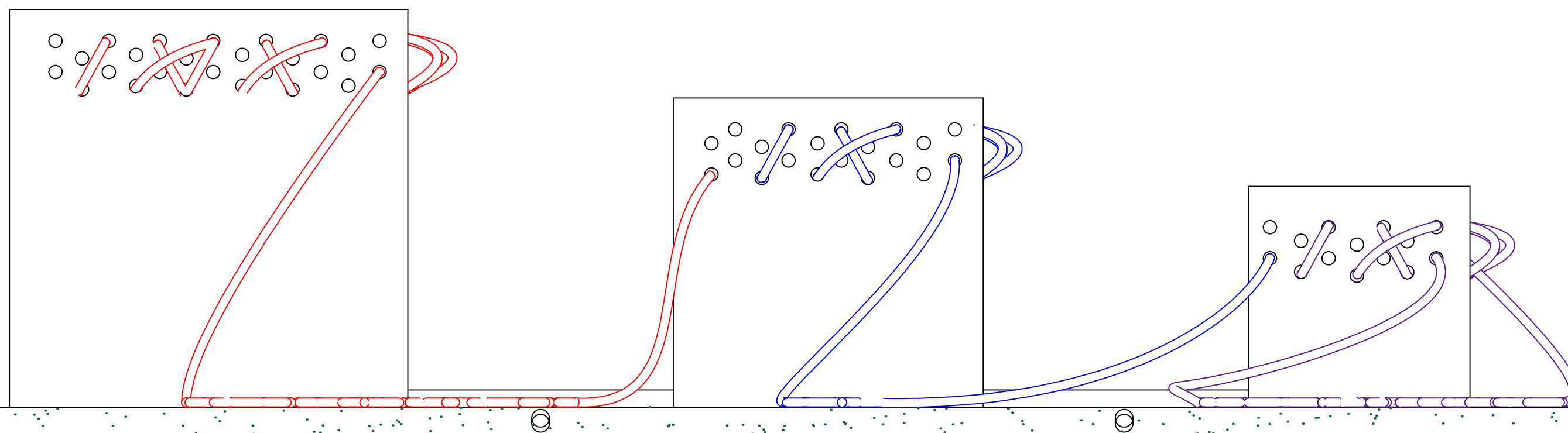

PRESEK A-A
R=1:5

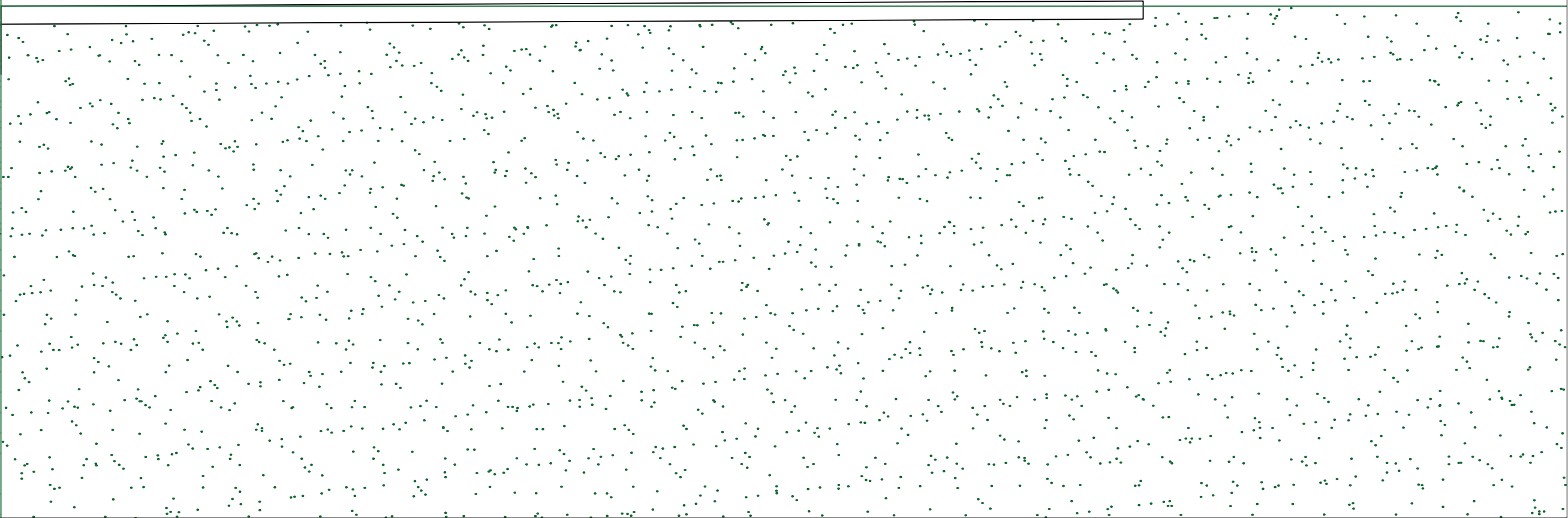
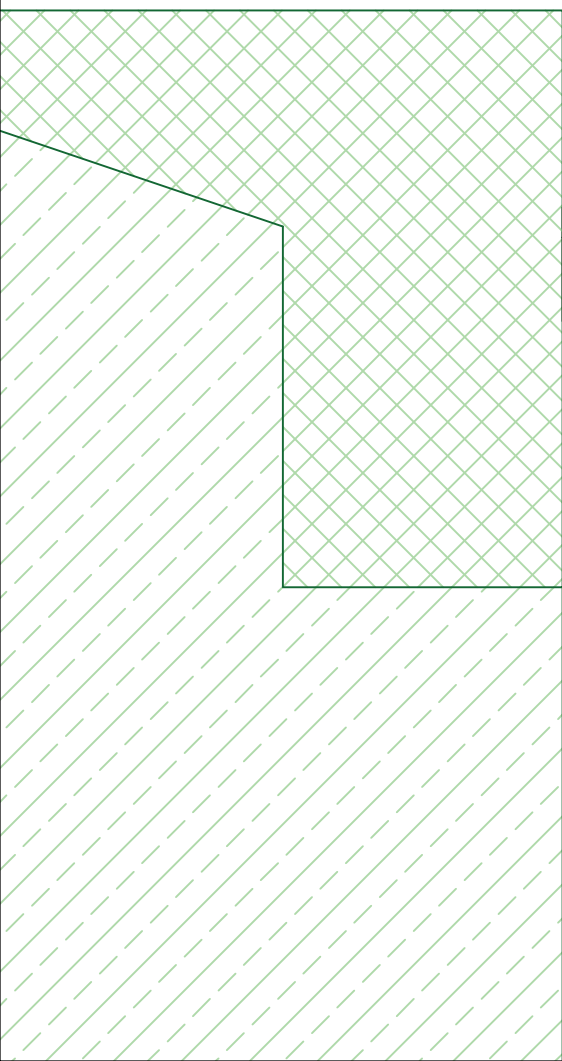
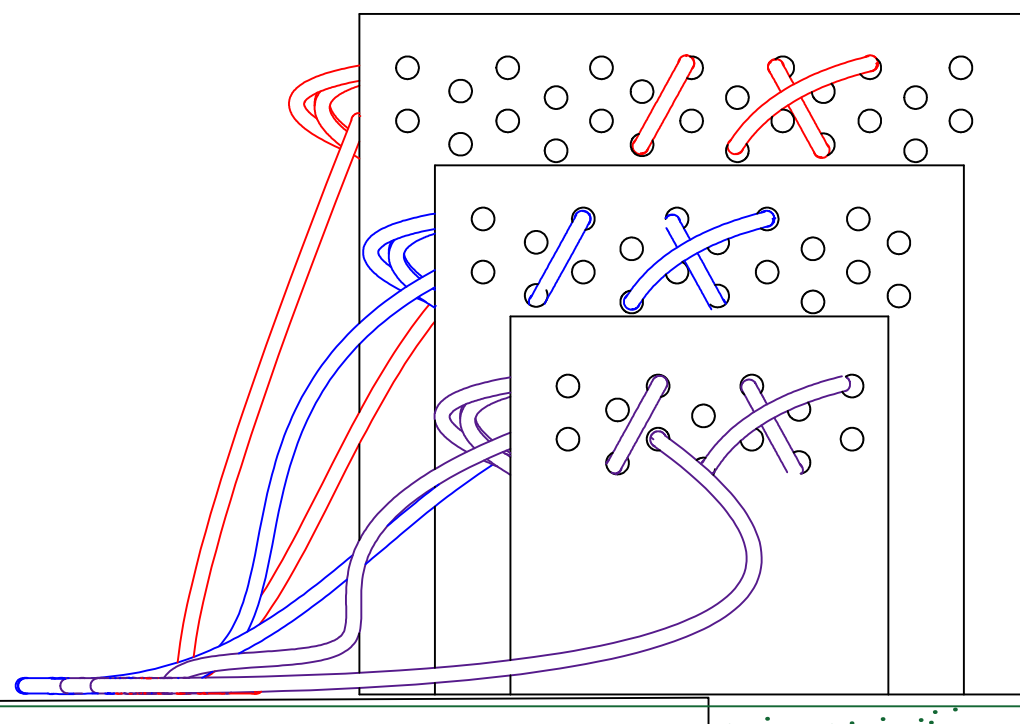
PREDNJI IZGLED

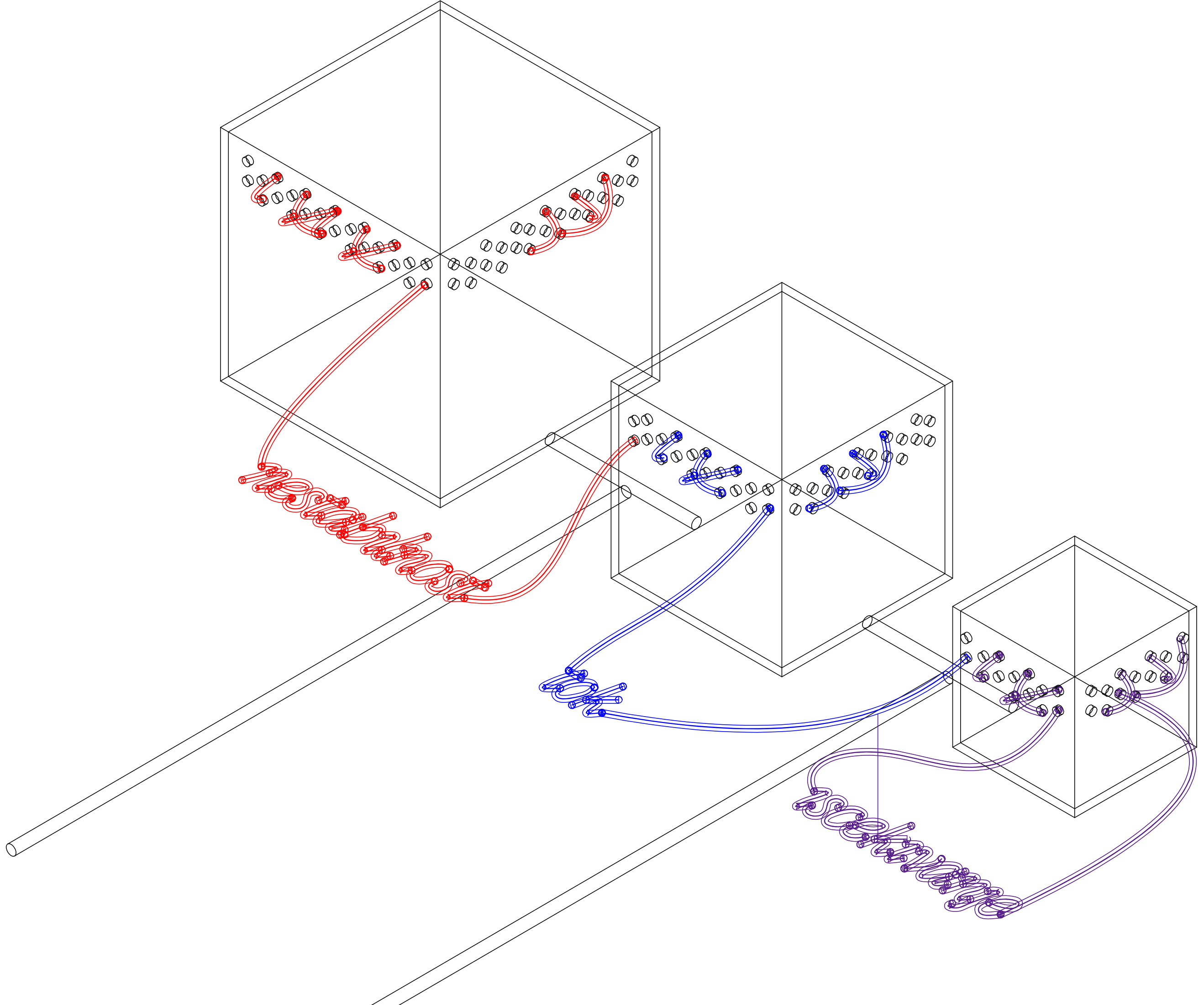
R=1:5

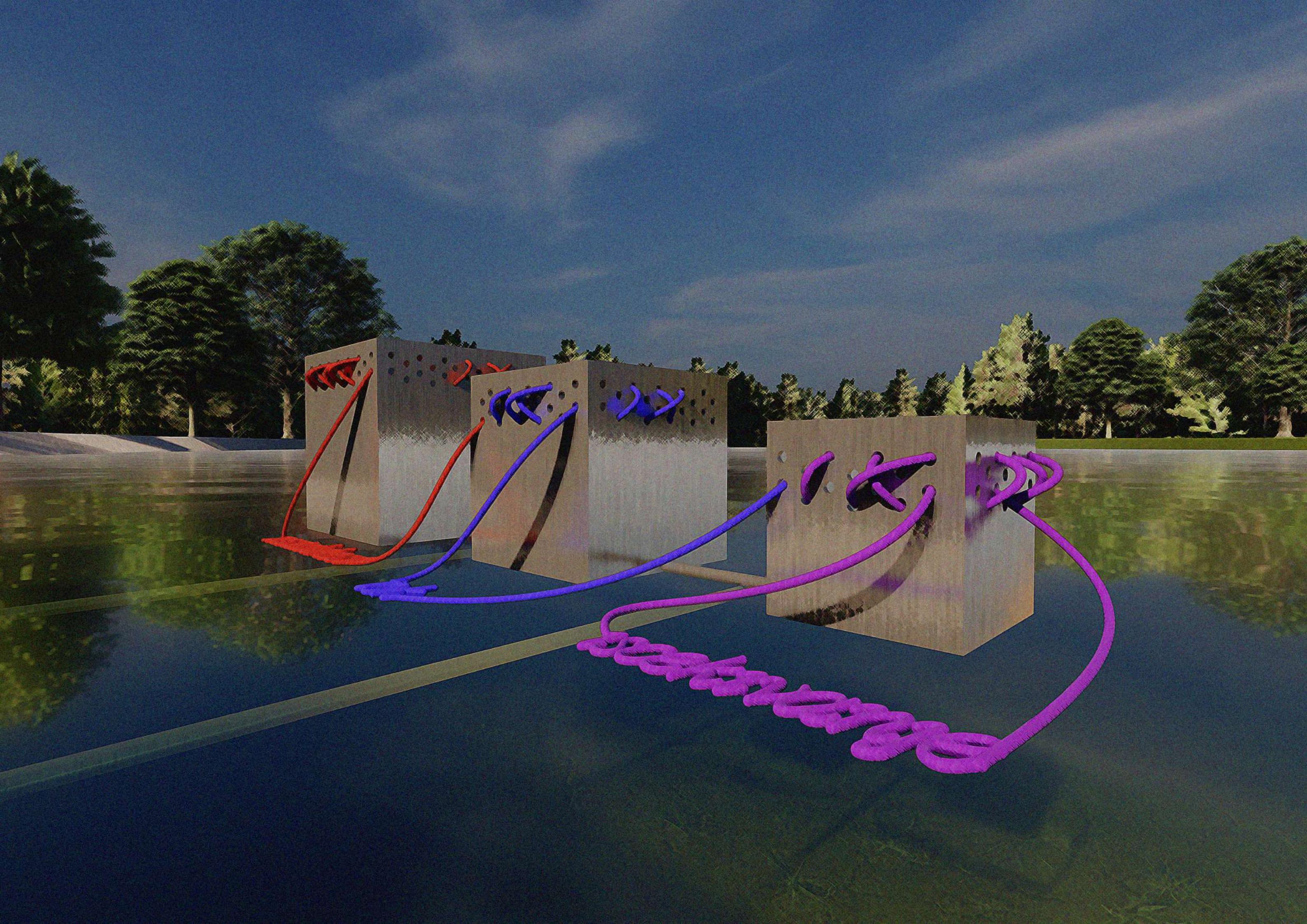

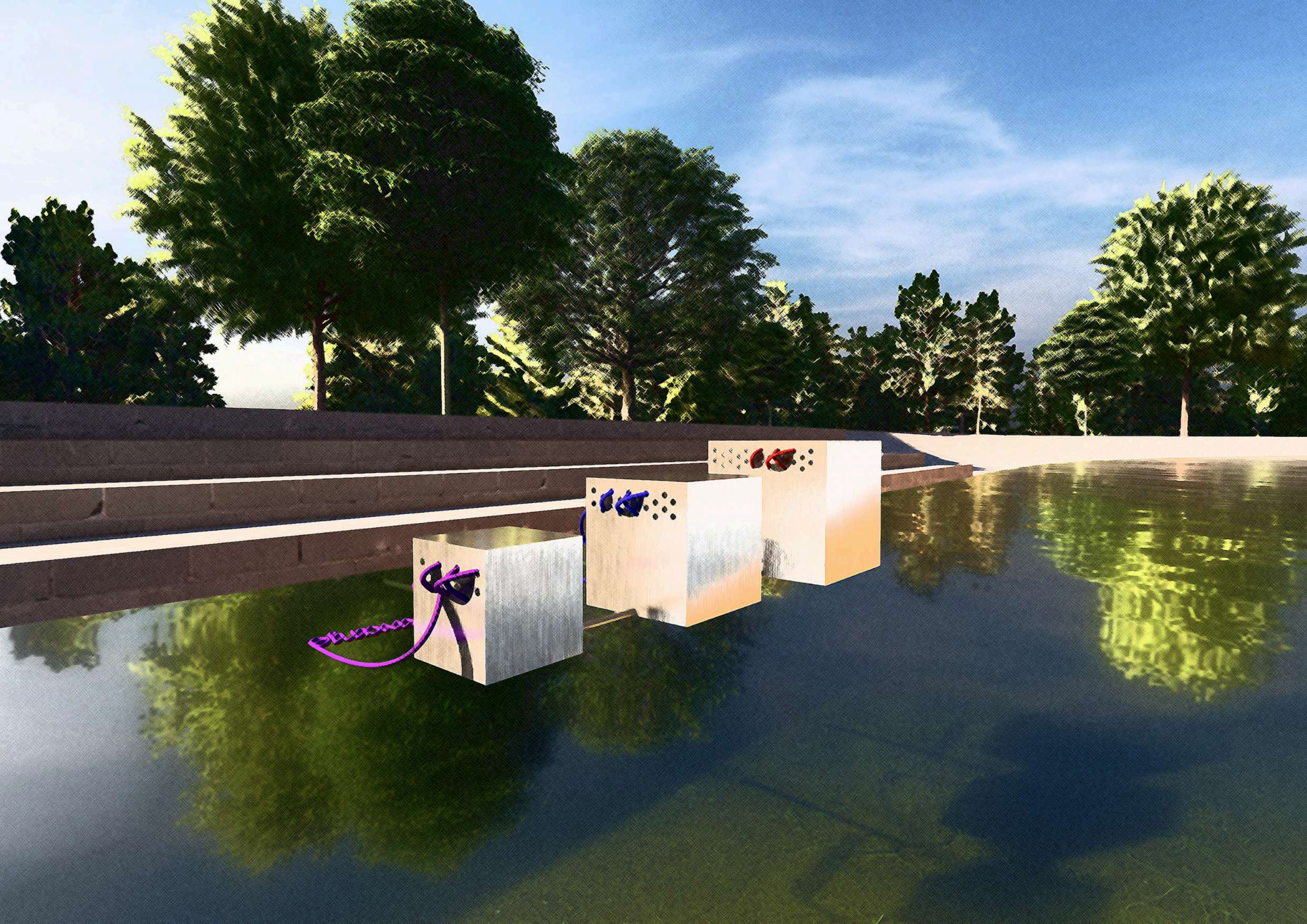
BOČNI IZGLED

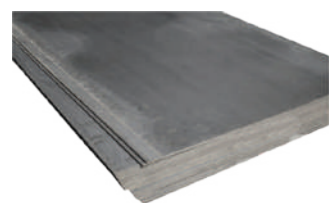
R=1:5

lim 1mm
stranice
kocke:
20x20
30x30
40x40

2,5 m²
1mm

5.760RSD
(posedujem)

struna bezbojna
(nameštanje zvuka uz
pomoć nje) 2m

1

200RSD
(posedujem)

UKUPNO:

7,912RSD

aluminijumska žica
0.8mmx10m

2

500RSD
(posedujem)

čaša_staklo_razbijena_
(zvuk)

2

158RSD
(posedujem)

Paracord kanap
4 mm crvena- 1m

1

45RSD

led lampice_crvena_
žuta_plava

3

460RSD

Paracord kanap
4 mm plava- 1m

1

45RSD

aluminijum okrugla
šipka
Ø10 mm 200mm

2

200RSD

Paracord kanap
4 mm crna- 1m

1

45RSD

sanir šarka
16mmx13mm

6

120 RSD

tiplovi (zvuk)

5

179 RSD

viljuška_nož_kašika
(zvuk)

3

200 RSD

_tabela materijala

_satnica_organizacija_montaža_demontaža_

_MONTAŽA

08:00– 08:30	Dolazak na lokaciju, istovar materijala i priprema alata
08:30– 09:30	Pozicioniranje tri kutije na predviđene lokacije
09:30– 10:30	Povezivanje kutija metalnim šipkama radi definisanja međusobne distance
10:30– 11:00	Kontrola stabilnosti konstrukcije i korekcije položaja
11:00–11:30	Pauza
11:30– 12:30	Postavljanje i pričvršćivanje kanapa na kutije
12:30– 13:30	Povezivanje instalacije sa obalom pomoću nosećih šipki i kanapa
13:30– 14:30	Montaža visećih zvučnih elemenata (metalne i staklene pločice, escajg)
14:30– 15:00	Postavljanje LED rasvete unutar kutija
15:00– 16:00	Završna podešavanja, provera zvučnih i svetlosnih efekata
16:00– 17:00	Rezervni termin za korekcije, dorade i nepredviđene radove

_satnica_organizacija_montaža_demontaža_

_DEMONTAŽA

22:00– 22:20	Odvezivanje instalacije od obale
22:20– 22:40	Odvajanje međusobnih veza između kutija
22:40– 23:05	Izvlačenje sve tri kutije na kopno i postavljanje u radnu zonu
23:05– 23:25	Uklanjanje kanapa i sajli
23:25– 23:45	Uklanjanje visećih zvučnih elemenata
23:45– 00:00	Uklanjanje LED rasvete
00:00– 00:20	Pakovanje materijala i priprema za transport
00:20– 00:30	Završna kontrola lokacije i uklanjanje preostalog materijala
16:00– 17:00	Rezervni termin za korekcije, dorade i nepredviđene radove